

Església parroquial de Santa Eulàlia

El Papiol

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Carrer de Mossèn Rull, 8
Alçada: 148

Coordenades:

Latitud: 41.43908
Longitud: 2.01049
UTM Est (X): 417335
UTM Nord (Y): 4587973

Classificació

Número de fitxa 08158 - 11
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Eclecticisme Historicista Popular Contemporani
Segle XX
Any 1950
Autoria de l'element: Josep Ros i Ros i Joan Montero Pazos. Intervingué en els plans Josep Maria Pericas
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: BPU. D14-Catàleg de Patrimoni Arquitectònic del Papiol
Número inventari IPA18760
Generalitat i altres inventaris
Accés Fàcil
Ús actual: Religió
Titularitat Pública
Titular: Bisbat de Sant Feliu, Carrer d'Armenteres, 35, 08980 Sant Feliu de Llobregat, Barcelona

Fitxes associades:

Casa Rectoral/La Rectoria

Autoria de la fitxa

Juana Maria Huélamó Gabaldón

Data de registre de la fitxa:

dt., 04/12/2018 - 01:00

Descripció

Edifici de tres naus, les laterals són molt estretes i capçades per absidioles poligonals, mentre que la central té l'absis de planta semicircular. Al campanar hi ha dues campanes que són accionades mecànicament, una d'elles es diu Teresa, en honor a una de les germanes propietàries del castell. A l'interior, els pilars de comunicació tenen capitells ornamentals amb fullatges i fauna selvàtica. A l'exterior, destaca la façana principal, que està coberta amb teulada a dues vessants, interrompuda per la banda esquerra per la torre de planta quadrada i gran esveltesa, en la qual sembla recolçar-se. Els buits, es resolen en finestres d'arcs de mig punt dobles, tant a la façana principal com als orientats cap a migdia. Destaquen els óculs amb vitralls al lateral de migdia i un de major dimensions a la façana principal, orientada a est, a manera de rosassa. Les finestres d'arc de mig punt presenten a l'intradós, arquacions de maons, i estan aparellades, llevat de les del campanar, que són simples i disposades unitàriament, obertes als quatre vents. Per sota del campanar, a la torre, hi ha dos rellotges, a les façanes de sud i est. La portalada, a la qual s'accedeix mitjançant un tram de graons, està formada per columnes que sustenten sengles capitells, els quals presenten decoració floral, i aguanten arcs trilobulats, amb arquivolta exterior també de decoració floral i elements selvàtics. La façana es remata per un timpà llis, al qual s'obre l'anteriorment dit, ócul amb vitralls, que està inscrit en diverses arquacions: al vèrtex hi ha una creu que remata el conjunt.

Observacions:

L'escultura d'alabastre de Santa Eulàlia de Mèrida que precideix l'altar central, és obra de M. Vilorbina, i va ser donada pel Dr. Joaquim Roig i Campderrós (Faura i Casanovas: 1999: 161). Pel que fa a l'arquitectura dels grans edificis del Papiol, es produeix un tàndem interessant entre l'arquitecte municipal Salvador Valeri i Pupurull i l'arquitecte que sembla que més treballava en El Papiol en la dècada de 1920 (José Ros i Ros).

Història

L'església parroquial de Santa Eulàlia del Papiol fou reconstruïda a la segona meitat del segle XVI.

Encara existeix una part del tresor parroquial que es relaciona en una altra fitxa.

D'aquesta església, que fou destruïda en la guerra civil de 1936-1939, es conserven dos contractes entre els obrers de la parròquia i el mestre d'obres Bernat Bosc de Vilafranca, el qual el 1565 havia d'aixecar les parets laterals i construir la volta de l'altar major de cinc claus, com dues arcades més d'una clau cadascuna; el 1568 havia de construir el cor. Així, se sap que l'església aleshores, era encara de tradició gòtica.

El 1751, el temple fou ampliat per la banda de ponent, alhora que hom en capgirava l'orientació i obria una porta al lloc on hi havia hagut l'altar major. El campanar, quadrat, duia la data del 1752.

L'església tenia vuit retaules, dels quals els de més mèrit eren segons Martí Albanell, el del Remei, que era gòtic, i el del Sagrat Cor, del 1586, que antigament devia ser dedicada a la patrona, ja que s'hi representaven escenes de la vida de santa Eulàlia. Tots van ser cremats el 1936. Els objectes litúrgics de la parròquia es van perdre també en aquella guerra. L'església parroquial actual fou inaugurada el 1950.

A la plaça, al davant de l'església, hi havia el primitiu cementiri parroquial, documentat ja com a fossar el 1564, fins a l'any 1808 que es trasllada al carrer de la Salut, 2 (Faura i Casanovas: 1999: 64).

Bibliografia

Faura i Casanovas, E. (1999) L'ahir i l'avui del Papiol. El Papiol: Ajuntament del Papiol. Edit. Efadós.
<https://www.encyclopedia.cat>
<https://www.ccma.cat/tv3/alacarta/signes-dels-temps/esglesia-de-santa-e...>

